

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. sp.K-A w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. W. kwoty 1 344 złote tytułem należności z umowy pożyczki, którą pozwany zawarł z wierzycielem pierwotnym (...) sp. z o.o. w W., a którą to wierzytelność powód miał nabyć w drodze kolejnych czynności prawnych.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym, pozwany podniósł, iż uznaje dług wobec wierzyciela pierwotnego. W dalszym postępowaniu podniósł zarzut braku skutecznego przelewu wierzytelności

Sąd ustalił i zważył, co następuje

Jest bezspornym w sprawie, iż pozwanego łączy umowa pożyczki z wierzycielem pierwotnym – (...) sp. z o.o. w W., która w dochodzonej części nie została spłacona. Pozwany zarzucił jednak w przedmiotowej sprawie brak wykazania przez powoda skutecznego przelewu wierzytelności na jego rzecz.

Powództwo jest bezzasadne.

Z przedstawionym powyżej stanowiskiem pozwanego należy się zgodzić.

Dowody w postaci dokumentów, złożone przez stronę powodową nie zostały zakwestionowane przez pozwanego w zakresie ich autentyczności. Sąd również uznał je za wiarygodne. Jednak lektura samego uzasadnienia pozwu, jak i tych dokumentów nie obrazuje rzeczywistego przelewu wierzytelności, po myśli art. 509 i następnych kodeksu cywilnego. Dowody z dokumentów, w ślad za uzasadnieniem pozwu, wskazują na skomplikowany mechanizm ekonomiczny niejasnych operacji prawno-finansowych, które pozostają częściowo niezrozumiałe, także dla Sądu. Nie ulega przy tym wątpliwości, iż żadna z tych operacji nie dokumentuje w sposób jasny i przejrzysty prostej czynności prawnej, jaką jest przelew wierzytelności. Słusznie więc zauważył pozwany, iż uznać należy, iż pozostaje on dłużnikiem wierzyciela pierwotnego, który nie jest stroną przedmiotowego procesu, natomiast zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie skutecznego przelewu wierzytelności na rzecz powoda, a więc także jego legitymacji czynnej w przedmiotowej sprawie.

W tej sytuacji, Sąd na mocy art. 353 § 1 kodeksu cywilnego (a contrario) oddalił powództwo w całości.

Sąd nie orzekł w wyroku o kosztach procesu, albowiem poniósł je w całości powód, który przegrał sprawę.